

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у «Службеним новинама Тузланског кантоне».

Босна и Херцеговина
- Федерација Босне и Херцеговине -
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
Број: 07/1-14-23313/16
Тузла, 26.07.2016. године

МИНИСТАР
Jakub Suljanović,
дипл. јпц, с.р.

770

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15 и 102/15), а у вези са чланом 42. ставови 1., 2. и 4. Закона о извршењу Буџета Тузланског кантоне за 2016. годину («Службене новине Тузланског кантоне» бр. 17/15 и 4/16), министар финансија доноси

РЈЕШЕЊЕ**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантоне за 2016. годину****769**

На основу члана 59. став 1. Закона о буџетима у Федерацији БиХ ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15 и 102/15), а у вези са чланом 42. ставови 1., 2. и 4. Закона о извршењу Буџета Тузланског кантоне за 2016. годину («Службене новине Тузланског кантоне» бр. 17/15 и 4/16), министар финансија доноси

РЈЕШЕЊЕ**о унутрашњој прерасподјели расхода у Буџету Тузланског кантоне за 2016. годину****I**

Одобрava се унутрашња прерасподјела планираних расхода у Буџету Тузланског кантоне за 2016. годину («Службене новине Тузланског кантоне» број 17/15) на потрошачком мјесту 22010001 – Министарство трговине, туризма и саобраћаја у дијелу буџетских средстава у износу од 7.300,00 КМ.

II

Прерасподјела планираних расхода извршиће се на следећи начин:

на терет економских кодова:

613200 - Издаци за енергију	3.600,00 КМ
613900 - Уговорене и друге посебне услуге
	3.700,00 КМ

у корист економског кода

613500 - Издаци за услуге превоза и горива
	1.200,00 КМ
613600 - Унајмљивање имовине, опреме и нематеријалне имовине	2.500,00 КМ
613700 - Издаци за текуће одржавање	3.600,00 КМ

III

За реализацију овог рјешења задужују се Министарство финансија и Министарство трговине, туризма и саобраћаја.

IV

Ово рјешење ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у «Службеним новинама Тузланског кантоне».

Босна и Херцеговина
- Федерација Босне и Херцеговине -
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
Број: 07/1-14-23730/16
Тузла, 26.07.2016. године

МИНИСТАР
Jakub Suljanović,
дипл. јпц, с.р.

МИНИСТАР

Jakub Suljanović,
дипл. јпц, с.р.

771

На основу члана 28. став (2) Закона о високом образовању ("Службене новине Тузланског кантоне", број: 7/16), министар образовања, науке, културе и спорта Тузланског кантоне доноси

ПРАВИЛНИК**О ПОСТУПКУ АКРЕДИТАЦИЈЕ ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА И СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА****I – УВОДНИ ДИО****Члан 1.
(Предмет)**

Правилником о поступку акредитације високопреподавачких установа и студијских програма

(у даљем тексту: Правилник) утврђује се поступак акредитације високошколских установа и студијских програма те се поближе уређују: ошти принципи, права и обавезе, учесници и предмет акредитације, предакредитацијске активности, рокови самоевалуација, започињање поступка акредитације, формирање комисије стручњака, екстерна евалуација, извештај комисије стручњака, препорука комисије стручњака, препорука Агенције за развој високог образовања и осигурање квалитета, издавање акредитације, те постакредитацијске активности студијских програма циклуса студија.

Члан 2.

(Значење израза/термина)

Изрази/термини у овом Правилнику имају следеће значење:

1) Осигурање квалитета у високом образовању представља скуп процеса и активности којима се осигурува одржавање квалитета високог образовања на жељеном или минимално прихватљивом нивоу, а обухваћа активности као што су: акредитација, екстерна евалуација установе и програма, самоевалуација, студентска евалуација, анализа успјешности наставе и слично.

2) Самоевалуација (самопројена) је процес који представља дјелотворни механизам и процедуре високошколске установе којима се утврђује, надзире и периодично контролише испуњеност дефинисаних стандарда и критерија квалитета, ради унапређења система осигурања квалитета и општег академског развоја.

3) Екстерна или вањска евалуација (вањска пројена) је објективно и непристрасно вредновање од стране Комисије стручњака за оцјену и ревизију квалитета и давање препорука о акредитацији високошколских установа, односно студијских програма.

4) Акредитација је процес којим се на основу вањске ревизије и оцјене квалитета потврђује да је високошколска установа у свом раду испунила утврђене стандарде и критерије.

5) Почетна акредитација је акредитација високошколске установе која почиње са радом, која у протеклом времену није обављала високообразовне активности;

6) Стандард је изјава о начелима и очекиваним нивоу захтјева према којој се оцјењује квалитет, а које високошколска установа односно студијски програм требају испуњавати.

7) Акредитација високошколске установе представља формалну, јавно објављену одлуку о квалитету установе, донесену на бази екстерне евалуације и стандарда за акредитацију високошколских установа;

8) Агенција за развој високог образовања и осигурање квалитета (у даљем тексту: Агенција) је самостална управна организација успостављена Оквирним законом о високом образовању у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Оквирни закон) са надлежности у осигурању квалитета у високом образовању утврђеним тим законом.

9) Надлежно министарство је министарство или друго тијело надлежно за образовање у Кантону које има надлежности у осигурању квалитета у високом образовању утврђене Оквирним законом.

10) Управни одбор Агенције је тијело које има надлежности дефинисане Оквирним законом и Статутом Агенције.

11) Листа стручњака је листа на којој су наведена имена и подаци о домаћим и међународним стручњацима који испуњавају критерије за учествовање у поступку акредитације.

12) Комисија за утврђивање листе стручњака је тијело које формира Агенција у складу са одредбама Оквирног закона која утврђује листу стручњака који учествују у поступку акредитације;

13) Стручњак (опјењивач или експерт) је члан Комисије, са листе стручњака утврђене у складу са одредбама Оквирног закона.

14) Комисија стручњака је независно тијело које систематично, објективно и документовано обавља ревизију квалитета, даје оцјену испуњености дефинисаних стандарда и критерија, те препоруке о акредитацији високошколских установа и студијских програма.

15) Рок важења акредитације је временски период од издавања акредитације до њезиног истека и након којег је високошколска установа дужна затражити издавање нове акредитације.

16) Исход акредитације представља одлуку о усклађености високошколске установе са стандардима, коју својим извештајима закључно препоручује комисија стручњака и може бити: безусловно акредитовати, условно акредитовати и неакредитовати.

17) Извештај комисије стручњака је завршни документ екстерне евалуације којим комисија стручњака високошколској установи даје препоруке за унапређење квалитета, те даје препоруку о исходу акредитације.

18) Препорука о акредитацији је акт који издаје Агенција и којим се препоручује издавање рјешења о акредитацији, према исходу препорученом у извештају комисије стручњака.

19) Рјешење о акредитацији је акт који издаје надлежно министарство, на основу препоруке о акредитацији и којим се финално издаје (или не издаје) акредитација високошколској установи.

20) Обнављање акредитације је поступак који се проводи на акредитованој високошколској установи у циљу продужетка рока важења акредитације.

Члан 3.

(Начела)

(1) Акредитација високошколских установа у Босни и Херцеговини (у даљем тексту акредитација) проводи се по начелима болоњског процеса, у складу са Болоњском декларацијом те осталим документима који дефинишу тај процес.

(2) Акредитација се проводи на основу Оквирног закона, Закона о високом образовању (у даљем тексту: Закон) и усклађена је с документом „Стандарди и смјернице за осигурање квалитета у Европском простору високог образовања“ који је усвојила конференција европских министара образовања у Бергену и који је препоруком Европског парламента и Вијећа, препоручен као базични документ за осигурање квалитета у високом образовању у земљама Европске уније.

(3) Акредитација се проводи у доброј вјери и сви судионици у поступку акредитације поступају с циљем да се унаприједи квалитета процеса на високошколској установи, слиједећи позитивне праксе европских држава и агенција за осигурање квалитета удруженih у Европску асоцијацију за осигурање квалитета у високом образовању (ENQA).

Члан 4.**(Циљеви)**

Циљеви акредитације су:

- а) градња европски препознатљивог система квалитета у високом образовању који ће омогућити препознавање босанскохерцеговачких високошколских институција унутар Европског простора високог образовања (ЕНЕА) и конзеквентно мобилност студената и наставника и препознавање диплома које те институције издају;
- б) градња повјерења и кредитабилности система високог образовања,
- ц) унапређивање квалитета на високошколским установама,
- д) потицање високошколских установа на градњу унутрашњих система осигурања квалитета у циљу унапређења процеса и активности које обављају.

Члан 5.**(Стандарди и критерији)**

Стандарди који се примјењују у акредитацији утврђени су документом Агенције Одлука о нормама којима се одређују минимални стандарди у подручју високог образовања у Босни и Херцеговини (у даљем тексту Стандарди) а критерији су Критерији за акредитацију високошколских установа у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Критерији).

II – ПРИНЦИПИ, ПРАВА И ОБАВЕЗЕ**Члан 6.****(Обавеза акредитације)**

Све високошколске установе у Кантону обавезне су поднијети захтјев за акредитацију у складу са Законом и овим правилником, и то:

- а) акредитацију на нивоу високошколске установе (институционалну акредитацију) и
- б) акредитацију на нивоу студијског програма (акредитацију студијског програма), за сваки студијски програм који се изводи.

Члан 7.**(Предмет акредитације)**

(1) Предмет акредитације високошколске установе (институционална акредитација) је високошколска установа која је извела најмање једну генерацију студената и израдила најмање три или четири самоевалуацијска извјештаја, у зависности од дужине трајања I циклуса студија, а она укључује поступке управљања високошколском установом, процесе који се одвијају на високошколској установи, унутрашњи систем квалитета на високошколској установи, капацитете, ресурсе и потенцијале високошколске установе, капацитете за промјену и проведбу реформа, у складу са прописима из члана 3. овог правилника.

(2) Предмет акредитације студијског програма је студијски програм првог, другог и трећег циклуса који изводи високошколска установа, а она укључује преглед академског садржаја, резултате учења, те капацитете установе за провођење студијског програма.

(3) Носилац акредитације је високошколска установа у цјелости, тако да носилац акредитације не може бити дио високошколске установе (организациона јединица, факултет, академија, институт, одсјек и сл.), а акредитација високошколске установе која има организационе јединице узима у обзир њихов рад и процесе које проводи.

(4) Захтјев за акредитацију студијског програма може поднијети само високошколска установа која има безусловну институционалну акредитацију.

Члан 8.**(Учесници у поступку акредитације и надлежности)**

- (1) У поступку акредитације учествују:
 - а) високошколска установа,
 - б) Агенција,
 - ц) Министарство образовања, науке, културе и спорта Тузланског кантоне (у даљем тексту: Министарство),
 - д) Комисија домаћих и међународних стручњака (у даљем тексту: Комисија)

(2) Надлежности учесника акредитације прописане су Законом и овим правилником.

(3) Високошколска установа одговорна је за унутрашњи систем квалитета, а у поступку акредитације независно и самостално проводи самовредновање, односно унутрашњу оцјену квалитета која резултира самоевалуацијским извјештајем.

(4) Агенција је одговорна за провођење екстерне евалуације, коју проводи самостално и независно од утицаја политичких власти, министарства и високошколске установе, а која резултира препоруком о акредитацији.

(5) Екстерну евалуацију проводи Комисија која дају оцјену и обавља ревизију квалитета и даје препоруке о акредитацији високошколских установа и студијских програма, коју именује Агенција с листе стручњака утврђене у складу са одредбама Оквирног закона.

(6) Министарство је одговорно за провођење поступка акредитације који резултира рјешењем о акредитацији.

Члан 9.**(Трошкови акредитације)**

(1) Трошкове акредитације високошколске установе и трошкове акредитације студијског програма сноси високошколска установа која подноси захтјев за акредитацију.

(2) Трошкове акредитације чине бруто накнаде чланова и секретара Комисије, путни трошкови стручњака и секретара, трошкови превођења, те организацијски трошкови.

(3) Висину трошкова акредитације посебном одлуком прописује министар уз сагласност Владе Тузланског кантоне.

(4) Средства на име трошкова акредитације високошколска установа уплаћује Министарству, које од тих средстава врши исплате и подмирења трошкова.

Члан 10.**(Акредитација студијских програма)**

(1) Високошколска установа у року од двије године од добијања институционалне акредитације сачињава приједлог плана акредитације студијских програма, којим обухваћа све програме првог, другог и трећег циклуса које изводи, те га доставља Министарству и Агенцији.

(2) Министарство, Агенција и високошколске установе, по добијању приједлога планова акредитације студијских програма са свих високошколских установа, заједнички утврђују коначан план акредитације студијских програма, руководећи се при томе начелом економичности (истовремена акредитација сродних програма на једној високошколској установи, заједничка акредитација сродних програма првог, другог и трећег циклуса, кластер акредитација - иста комисија - за све сродне студијске програме на свим високошколским установама, итд.)

(3) План акредитације студијских програма садржава термине подношења самоевалуацијских

извјештаја, почетка и завршетка сваке програмске акредитације.

Члан 11.

(Рок важења акредитације)

(1) Акредитација се издаје на временски период од шест година.

(2) Шест мјесеци прије истека добијене институционалне акредитације високошколска установа је дужна аплицирати за обавезно провођење поновног поступка акредитовања, по чијем окончању ће приступити и поновном процесу планирања програмских акредитација у складу с чланом 10. овога правилника.

Члан 12.

(Обављање институционалне акредитације)

(1) Након подношења захтјева за институционалну акредитацију иста се мора провести у најкраћем року од дана подношења захтјева.

(2) Учесници у поступку акредитације дужни су ускладити активности везано за што брже провођење акредитације.

(3) Акредитација студијских програма се обавља према плану који, у складу с чланом 10. овога правилника заједнички израђују Министарство, Агенција и све високошколске установе.

III – ПОСТУПАК

Члан 13.

(Самоевалуација, односно унутрашња оцјена квалитета)

(1) Прије подношења захтјева за акредитацију високошколска установа проводи самоевалуацију односно унутрашњу оцјену квалитета, која резултира самоевалуационским извјештајем.

(2) За високошколске установе којима је издато рјешење о почетној акредитацији самоевалуационски извјештај обухваћа период од оснивања до подношења захтјева за институционалну акредитацију.

(3) За високошколске установе које подносе захтјев за поновни поступак акредитације самоевалуационски извјештај обухваћа период од задње акредитације до подношења захтјева за поновну акредитацију.

(4) Самоевалуација треба обухватити рад установе у целини, али и сваког њезиног дијела.

(5) У самоевалуацију требају бити укључене све кључне групе на високошколској установи, а посебно: студенти, академско, административно и техничко особље, менаџмент, те заинтересовани социјални партнери, попут представника заједнице, тржишта рада, бивших студената и сл.

(6) Самоевалуација треба третирати процесе на институцији дајући оцјену о испуњености сваког појединачног критерија, поштујући објективне чињенице карактеристичне за високошколску установу.

(7) Самоевалуационски извјештај за акредитацију високошколске установе сачињава се по обрасцу 1. који је саставни дио овога правилника.

(8) Самоевалуационски извјештај за акредитацију студијског програма сачињава се по обрасцу 2. који је саставни дио овога правилника.

(9) Самоевалуационски извјештај усваја сенат високошколске установе.

(10) Самоевалуационски извјештај се израђује на једном од службених језика у Босни и Херцеговини и на енглеском језику.

Члан 14.

(Подношење захтјева за акредитацију)

(1) Захтјев за акредитацију високошколска установа подноси Министарству.

(2) Уз захтјев из става (1) овог члана обавезно се прилаже самоевалуацијски извјештај у осам примјерака у принтаној (hard copy) и у електронској верзији на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, рјешење, односно одговарајућа одлука којом се утврђује испуњеноност услова за почетак рада и даљи рад високошколске установе (рјешење о упису у регистар или дозвола за рад/лиценца), одлука о избору органа руковођења (ректор, проректори, декани и сл.), име и презиме, адреса пребивалишта, email адреса и број телефона лица које је испред високошколске установе овлашћено за остваривање комуникације високошколске установе са Министарством, Агенцијом и Комисијом у поступку акредитације.

(3) Уколико Министарство након пријема захтјева из става (1) овог члана утврди да је некомплетан, вратиће исти да се допуни.

(4) Високошколска установа је дужна захтјев комплетирати и доставити Министарству у року од осам дана од дана пријема акта.

(5) Уколико високошколска установа не комплетира захтјев у року из става (4) овог члана, Министарство ће захтјев одбацити као непотпуни.

Члан 15.

(Захтјев за екстерну евалуацију)

(1) Након провјере формално-правне исправности и комплетности захтјева из члана 14. овог правилника у смислу да ли је садржај самоевалуацијског извјештаја у складу са Стандардима, Министарство доставља Агенцији захтјев за провођење екстерне евалуације.

(2) Захтјевом се од Агенције захтјева независно провођење екстерне евалуације у року од четири мјесеца, и достава Извјештаја о проведеној екстерној евалуацији (Екстерни извјештај) и препоруке о акредитацији.

(3) У захтјеву се посебно наглашава и следеће:

а) Да екстерна евалуација буде проведена у складу са Стандардима и смјерницама за осигурање квалитета у Европском простору високог образовања, да се проведе на основу Оквирног закона, Закона и овог правилника.

б) Да се у Комисију која обавља екстерну евалуацију именују стручњаци из све четири утврђене категорије (академска заједница, међународни стручњаци, студенти, представници привреде и праксе).

ц) Да се обезбиједи избегавање сукоба интереса, заштита личних података, те заштита повјерљивих података од интереса за високошколску установу.

(4) У захтјеву се доставља приједлог чланова Комисије.

(5) У изузетним случајевима због специфичности процеса акредитације одређене високошколске установе, односно студијског програма, када то оцијени потребним Министарство ће Агенцији предложити већи број стручњака за сваку од четири категорије из става (3) тачка б) овог члана.

(6) Приједлог Министарства из става (5) овог члана у погледу састава Комисије мора задовољити услове о непостојању сукоба интереса, као и гендер компоненту.

(7) У захтјеву се наводи и контакт лице Министарства задужено за провођење поступка акредитације.

(8) Уз захтјев Агенцији, Министарство прилаже довољан број примјерака самоевалуацијског извјештаја на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, те на енглеском језику, као и електронску верзију.

Члан 16. (Комисија)

(1) Комисија у поступку акредитације високошколске установе има пет чланова и састоји се од два стручњака - представника академске заједнице, те по једног стручњака - представника привреде и праксе, студента и међународног стручњака.

(2) У поступцима институционалне акредитације, при формирању Комисије преферирају се стручњаци који имају искуства у менаџменту у високом образовању (да су обављали или обављају послове ректора, проректора или декана), те стручњаци који имају искуства у осигурању квалитета у високом образовању.

(3) Комисија у поступку акредитације студијског програма има четири члана и састоји се од по једног стручњака представника академске заједнице, привреде и праксе, студента и међународног стручњака.

Члан 17. (Сукоб интереса)

(1) Сукоб интереса постоји у ситуацији када члан Комисије има одређени професионални или приватни финансијски интерес на високошколској установи која је предмет екстерне евалуације, а што може имати утицаја на његов неприметан и објективан рад у Комисији.

(2) Под сукобом интереса се сматра ситуација у којој би предложени члан Комисије у текућој или следећој академској години, у односу на годину обављања експертне евалуације, имао професионални или приватни финансијски интерес на високошколској установи која је предмет екстерне евалуације, укључујући чланове његове уже породице (родитељи, супружници и дјеца).

(3) Стручњак се обавезује изјавом да у наредних пет година неће прихватити ангажман на високошколској установи у чијој је акредитацији учествовао ни по једном основу.

Члан 18. (Именовање Комисије)

(1) Директор Агенције рјешењем именује Комисију.

(2) Агенција именовање Комисије објављује на својој веб страници, те по једно рјешење о именовању Комисије доставља високошколској установи и Министарству.

Члан 19. (Секретар Комисије)

(1) Комисија између својих чланова бира секретара Комисије, који има задатак да координира рад Комисије са високошколском установом и Агенцијом, обавља административне послове у Комисији, те координира израдом екстерног извјештаја.

(2) Секретар Комисије је у правилу стручњак из реда представника академске заједнице.

(3) Чланови Комисије међусобну комуникацију обављају електронским или телефонским путем.

Члан 20. (Одлучивање)

(1) Комисија управилу одлуке доноси консензусом, а за случај различитих мишљења чланова Комисије о

испуњености неких од стандарда на високошколској установи, одлука се доноси већином гласова, с тим да се у извјештај Комисије унесе и ставови стручњака који су различити од већинских.

(2) Одлуку о препоруци о коначном исходу акредитације Комисија доноси консензусом.

Члан 21. (Накнада за рад члановима Комисије)

Чланови и секретар Комисије имају право на накнаду за рад чија се висина и начин исплате утврђује одлуком министар уз сагласност Владе Тузланског кантоне.

Члан 22. (Екстерна евалуација)

Екстерну евалуацију организује и проводи Агенција, независно од утицаја политичких власти и високошколске установе.

Члан 23. (Опјењивање испуњености сваког критерија за акредитацију)

(1) Посјет високошколској установи одржава се по програму који заједнички утврђују Агенција, високошколска установа и Комисија, траје два до пет дана, у зависности од величине установе, и присуствују му сви чланови Комисије.

(2) Приликом посјета Комисије високошколска установа је дужна осигурати присуност кључних лица с високошколске установе или њезиног окружења састанцима према програму посјете, омогућити увид Комисији у било коју документацију коју затражи, а да је у посједу високошколске установе, те осигурати им примјерене услове за рад (просторију за састанке, комуникацију и сл.).

(3) Комисија на крају посјете, на основу навода из самоевалуацијског извјештаја, разговора и документације запримљене током посјете, испуњеност сваког критерија за акредитацију опјењује описно и то следећим оцјенама:

- потпуно испуњен,
- знатно испуњен,
- дјеломично испуњен и
- неиспуњен.

(4) У случају оправданог изостанка једног од именованих чланова Комисије, с изузетком предсједника Комисије (у ком случају се одлаже посјета до следећег могућег термина), именује се замјенски члан Комисије, а који је наведен у рјешењу о именовању Комисије.

Члан 24. (Екстерни извјештај)

(1) Комисија у року од 30 дана од завршетка посјете сачињава најпре Екстерног извјештаја и доставља га високошколској установи.

(2) Екстерни извјештај треба бити написан јасно и разумљиво на једном од службених језика у Босни и Херцеговини и на енглеском језику, а у структури минимално треба садржавати:

1) уводни дио са основним подацима о високошколској установи и организацијским јединицама, састав Комисије, период екстерне евалуације,

2) кратак преглед рада Комисије,

3) анализу и мишљење о примјени Стандарда и Критерија, те описну оцјену испуњености за сваки од критерија за акредитацију,

4) препоруке за унапређење квалитета, за сваки од критерија,

5) мишљење о исходу акредитације, и то:

а) акредитовање високошколске установе или студијског програма само у случају када су сви критерији оцијењени као потпуно или знатно испуњени,

б) условну акредитацију у случају када је више од половине критерија оцијењено као у потпуности или знатно испуњено, а сви остали као дјеломично испуњени, те

ц) доношење рјешења о одбијању акредитације ако је најмање један критериј оцијењен као неиспуњен или када је више од половине критерија оцијењено као дјелимично испуњено.

(3) Комисија своје мишљење о исходу акредитације јасно образлаже, наводећи разлоге за такву препоруку.

(4) Утврђујући мишљење о исходу акредитације, Комисија посебно пази испуњава ли та високошколска установа услове из Закона, на начин да утврди постојање истраживачког рада на тој високошколској установи, те извођење наставног процеса на сва три циклуса у оквиру најмање пет различитих студијских програма из најмање три научне области: природне науке, техничке науке, биомедицина и здравство, биотехничке науке, друштвене науке и хуманистичке науке.

(5) Комисија стручњака уз мишљење о издавању условне акредитације даје јасне препоруке који критерији требају бити достигнути и који је примјерен рок за њихово достизање.

(6) Високошколска установа може дати коментар на нацрт Екстерног извјештаја Комисији, у року од 15 дана од дана пријема извјештаја.

(7) Комисија стручњака у року од 15 дана по пријему коментара на извјештај, утврђује коначну верзију Екстерног извјештаја и доставља га Агенцији.

Члан 25.

(Препорука о акредитацији)

(1) Агенција оцењује цјеловитост и конзистентност Екстерног извјештаја, те уколико оцијени да он није цјеловит, или да закључци наведени у њему не одговарају опису чињеничног стања, затражиће од Комисије допуну Екстерног извјештаја.

(2) По окончању екстерне евалуације, Агенција доноси препоруку о акредитацији на основу мишљења Комисије и доставља је Министарству.

(3) Екстерни извјештај је кључни акт за доношење препоруке, но Агенција препоруку утврђује потпуно независно, узимајући у обзир мишљење Комисије изнесено у Екстерном извјештају.

(4) Уз препоруку о акредитацији, Агенција Министарству доставља и примјерак екстерног извјештаја на бази којег је препорука о акредитацији и утврђена и то на једном од службених језика у Босни и Херцеговини и на енглеском језику, те електронску верзију оба примјерка извјештаја.

Члан 26.

(Рјешење о акредитацији)

(1) Министарство на основу препоруке Агенције доноси рјешење о акредитацији којим утврђује један од три могућа исхода акредитације:

1) Високошколска установа или студијски програм су акредитовани,

2) Високошколска установа или студијски програм су условно акредитовани,

3) Високошколска установа или студијски програм нису акредитовани.

(2) Рјешење Министарства у свему слиједи препоруку Агенције.

(3) Рјешење којим се утврђује да је високошколска установа, односно студијски програм, акредитован издаје се на временски период од шест година, а рјешење којим се утврђује да је високошколска установа, односно студијски програм, условно акредитован издаје се у правилу на временски период од једне године, уколико препоруком Агенције није предвиђен дужи рок за достигнутост појединог критерија, али рок за условну акредитацију не може бити дужи од три године.

(4) Рјешење којим се утврђује да је високошколска установа или студијски програм условно акредитован, обавезно садржи препоруке и недостатке које је високошколска установа обавезна отклонити у року утврђеном рјешењем.

(5) Уколико је исход акредитације да високошколска установа или студијски програм нису акредитовани, високошколска установа не може поново поднијети захтјев за акредитацију прије истека периода од годину дана од доношења рјешења о одбијању акредитације, у којем периоду се високошколској установи забрањује упис нових студената.

(6) Рјешење о акредитацији доноси министар.

(7) Примјерак рјешења о акредитацији уручује се високошколској установи те Агенцији ради провођења поступка опјењивања усклађености рјешења о акредитацији са Стандардима и Критеријима и уписа у Државни регистар акредитованих високошколских установа.

Члан 27.

(Управни спор)

Рјешење о акредитацији је управни акт против којег није допуштена жалба, али се може покренути управни спор пред надлежним судом.

IV – НАКНАДНЕ АКТИВНОСТИ

Члан 28.

(Условна акредитација)

(1) Високошколска установа која је у поступку своје акредитације или у поступку акредитације студијског програма добила условну акредитацију дужна је у року утврђеним рјешењем о акредитацији поднијети захтјев за акредитацију Министарству.

(2) Уз захтјев се подноси извјештај о проведеним мјерама.

(3) Министарство захтјев и извјештај о проведеним мјерама доставља Агенцији.

(4) Агенција организује поступак опјене ревизије квалитета, односно испуњености мјера утврђених рјешењем о акредитацији, те даје Министарству препоруку о акредитацији.

(5) На основу препоруке Агенције, Министарство ће у року од 15 дана издати рјешење о акредитацији у којем се наводи да су високошколска установа или студијски програм акредитовани или да нису акредитовани на рок до остатка периода окончања акредитацијског циклуса.

Члан 29.

(Акциони план)

(1) Свака акредитована високошколска установа, три мјесеца по пријему рјешења о акредитацији високошколске установе или акредитацији студијског програма, сачињава акциони план за побољшање квалитета, који доставља Министарству те објављује на својој веб страници.

(2) Акциони план садржи попис активности у складу са препорукама стручњака из извјештаја Комисије, временски оквир за проведбу тих активности, те имена задужених носилаца за конкретне активности.

(3) Реализацију акционог плана прати Министарство и о томе једном годишње обавјештава Агенцију.

(4) Министарство, може продужити рок за израду акционог плана с тим да се активности из акционог плана морају реализовати до почетка поступка поновне акредитације.

Члан 30.

(Годишњи извјештаји о напретку)

(1) Акредитована високошколска установа једном годишње извјештава Министарство о предузетим активностима на реализацији акционих планова по акредитацији високошколске установе и за сваку акредитацију студијског програма те извјештај објављује на својој веб страници.

(2) Извјештај обавезно садржи предузете активности, степен реализације, као и назнаку евентуалних одступања од акционог плана, те околности због којих је дошло до одступања.

(3) Министарство може продужити рок за израду извјештаја с тим да се активности из акционог плана морају реализовати до почетка поступка поновне акредитације.

Члан 31.

(Захтјев за поновну акредитацију)

Високошколска установа је дужна најмање шест мјесеци прије истека рјешења о акредитацији поднијети нови захтјев за акредитацију.

V – ПОЧЕТНА АКРЕДИТАЦИЈА

Члан 32.

(Предмет почетне акредитације)

Предмет почетне акредитације високошколске установе је високошколска установа која почиње са радом, која у протеклом времену није обављала високообразовне активности.

Члан 33.

(Рјешење о почетној акредитацији)

(1) Министарство доноси рјешење о почетној акредитацији, након издавања дозволе за рад – лиценце високошколској установи која почиње са радом.

(2) Рјешење о почетној акредитацији издаје се на период до стицања услова за покретање поступка институционалне акредитације.

(3) Рјешењем о почетној акредитацији високошколска установа не стиче право уписа у Државни регистар акредитованих високошколских установа.

Члан 34.

(Обавезе након доношења рјешења о почетној акредитацији)

Високошколска установа ће по стицању услова за покретање поступка институционалне акредитације аплицирати за обавезно провођење поступка институционалне акредитације, по чијем окончању ће приступити процесу планирања програмских акредитација у складу с чланом 10. овог правилника.

VI – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

(Примјена Закона о управном поступку)

У случајевима када радње и рокови нису дефинисани одредбама Закона и овог правилника примјењују се одредбе Закона о управном поступку.

Члан 36.

(Издавање рјешења о почетној акредитацији)

Високошколске установе које су до дана ступања на снагу овог правилника добиле дозволу за рад – лиценцу дужне су у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог правилника поднијети захтјев Министарству за издавање рјешења о почетној акредитацији.

Члан 37.

(Ступање на снагу)

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у "Службеним новинама Тузланског кантоне".

Босна и Херцеговина
- Федерација Босне и Херцеговине -
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН

Министарство образовања,
науке, културе и спорта
Број: 10/1-38-017429/16
Тузла, 15.07.2016. године

МИНИСТАР

Мр. сц. Златан
Муратовић, с.р.

Prilog 1. – član 13. stav 7. Pravilnika

**OBRAZAC ZA IZRADU SAMOEVALUACIJSKOG IZVJEŠTAJA ZA
AKREDITACIJU VISOKOŠKOLSKE USTANOVE**

OBRAZAC SAMOEVALUACIJSKOG IZVJEŠTAJA

Ovim obrascem propisuje se minimalni sadržaj samoevaluacijskog izvještaja kojeg sačinjavaju visokoškolske ustanove po Pravilniku o postupku akreditacije visokoškolskih ustanova u Kantonu.

Očekivani obim samoevaluacijskog izvještaja je 30 – 50 stranica formata A4 pisanih fontom Times New Roman, 12 punkta, proreda 1, a samoevaluacijsko izvješće ne bi trebalo biti većeg obima od 100 stranica.

Uz samoevaluacijski izvještaj se ne prilaže nikakvi prilozi, a dokumenti kojima visokoškolske ustanove potkrepljuju tvrdnje iz samoevaluacijskog izvještaja trebaju biti objavljeni na web stranici visokoškolske ustanove, poželjno u .pdf formatu, a u samoevaluacijskom izvještaju je potrebno navesti na kraju svakoga potpoglavlja precizne linkove na web stranicu na kojoj se ti dokumenti nalaze.

KONTAKT PODACI:

Naziv visokoškolske ustanove	
Adresa	
Kontakt telefoni i faks	
e-mail	
Web-adresa	
Odgovorna osoba za samoevaluaciju	
Kontakti odgovorne osobe	

I. UVODNI DIO

0. SAŽETAK

1. UVOD

- 1.1. Povijest i organizacija visokoškolske ustanove
- 1.2. Pristupanje visokoškolske ustanove bolonjskom procesu i dostizanje ciljeva iz bolonjskog procesa
 - 1.2.1. Tri ciklusa obrazovanja
 - 1.2.2. Dodatak diplomi
 - 1.2.3. ECTS
 - 1.2.4. Cjeloživotno učenje
 - 1.2.5. Mobilnost studenata i nastavnika
 - 1.2.6. Ishodi učenja i provedba kvalifikacijskog okvira
 - 1.2.7. Sudjelovanje studenata u odlučivanju
- 1.3. Nastavni proces i metode edukacije
- 1.4. Istraživanje i naučno-istraživački rad
- 1.5. Veze s okruženjem, gospodarstvom i socijalnim partnerima
- 1.6. Financiranje visokoškolske ustanove
- 1.7. Statistički podaci:

popuniti sljedeću tablicu

Broj fakulteta:	I. ciklus	II. ciklus	III. ciklus		
Broj studijskih programa:					
STUDENTI I DIPLOMCI					
Broj studenata	Akademска godina – prije četiri godine	Akademска godina – prije tri godine	Akademска godina – prije dvije godine	Prethodna akademска godina	Tekuća akademска godina
Broj redovitih studenata I. ciklusa:					
Broj vanrednih studenata I. ciklusa:					
Broj std., „na daljinu“ I. ciklusa:					
Ukupan broj studenata I. ciklusa:					
Broj studenata II. ciklusa:					
Broj stud. III. ciklusa (doktoranata):					
UKUPAN BROJ STUDENATA:					
Broj diplomaca					
Magistriralo					
Doktoriralo					
AKDEMSKO OSOBLJE					
Broj obavljenih izbora u znantsveno i umjetničko nastavna zvanja:	Prije četiri godine	Prije tri godine	Prije dvije godine	Prethodna godina	Tekuća godina
Redoviti profesor					
Izvanredni profesor					
Docent					
Viši asistent					
Profesor visoke škole					
Lektor					
Asistent					
Predavač visoke škole					
Ukupan broj obavljenih izbora:					

2. PROVEDBA SAMOEVALUACIJE

- 2.1.Tim za samoevaluaciju
- 2.2.Postupak samoevaluacije

II. GLAVNI DIO

3. STANDARDI I KRITERIJI

Prilikom izrade izještaja potrebno se strogo pridržavati Kriterija za akreditaciju visokoškolskih ustanova. Stoga, glavni dio Samoevaluacijskog izještaja se sastoji od dijelova koje zahtijeva Komisija stručnjaka za eksternu evaluaciju. Samo na taj način Komisija stručnjaka za eksternu evaluciju može pratiti rezultate i nalaze Samoevaluacijskog izještaja.

Viskoškolska ustanova indicira ispunjenost kriterija i standarda (po stranicu po svakom od podkriterija):

- 3.1. Kriterij 1: Razvoj i strategija visokoškolske ustanove
- 3.2. Kriterij 2: Upravljanje, unutarnje osiguranje kvalitete i kultura kvalitete
- 3.3. Kriterij 3: Procedure za osiguranje kvalitete studijskih programa
- 3.4. Kriterij 4: Procedure za ocjenjivanje studenata
- 3.5. Kriterij 5: Ljudski resursi
- 3.6. Kriterij 6: Kvaliteta fizičkih resursa
- 3.7. Kriterij 7: Informacijski sustavi
- 3.8. Kriterij 8: Prezentacija informacija za javnost
- 3.9. Kriterij 9: Međunarodna suradnja

III. ZAVRŠNI DIO

4. ZAKLJUČAK

4.1 SWOT analiza

- 4.1.1. snage
- 4.1.2. slabosti
- 4.1.3. prilike
- 4.1.4. prijetnje

4.2. Završna razmatranja

Prilog 2. – član 13. stav 8. Pravilnika

**OBRAZAC ZA IZRADU SAMOEVALUACIJSKOG IZVJEŠTAJA ZA
AKREDITACIJU STUDIJSKOG PROGRAMA**

OBRAZAC SAMOEVALUACIJSKOG IZVJEŠTAJA

Ovim obrascem propisuje se minimalni sadržaj samoevaluacijskog izvještaja kojeg sačinjavaju visokoškolske ustanove po Pravilniku o postupku akreditacije visokoškolskih ustanova u Kantonu.

Očekivani obim samoevaluacijskog izvještaja je 30 – 50 stranica formata A4 pisanih fontom Times New Roman, 12 punkta, proreda 1, a samoevaluacijsko izvješće ne bi trebalo biti većeg obima od 100 stranica.

Uz samoevaluacijski izvještaj je potrebno priložiti što manji broj priloga, a dokumenti kojima visokoškolske ustanove potkrepljuju tvrdnje iz samoevaluacijskog izvještaja trebaju biti objavljeni na web stranici visokoškolske ustanove (ili fakulteta), poželjno u .pdf formatu, a u samoevaluacijskom izvještaju je potrebno navesti na kraju svakoga potpoglavlja precizne linkove na web stranicu na kojoj se ti dokumenti nalaze.

KONTAKT PODACI:

Naziv visokoškolske ustanove	
Adresa	
Kontakt telefoni i faks	
e-mail	
Web-adresa	
Organizacijska jedinica na kojoj se program izvodi	
Adresa	
Kontakt telefoni i faks	
e-mail	
Web-adresa	
Odgovorna osoba za samoevaluaciju	
Kontakti odgovorne osobe	

I. UVODNI DIO

1. SAŽETAK

5. UVOD

- 1.8. Povijest i organizacija visokoškolske ustanove, te organizacijske jedinice na kojoj se program izvodi, povijest studijskog programa (sve skupa na cca 1 stranicu)
- 1.9. Provedba bolonjskog procesa na organizacijskoj jedinici (strukture ciklusa, mobilnost, ishodi učenja, ECTS i sl.)
- 1.10. Nastavni proces i metode edukacije
- 1.11. Istraživanje i naučno-istraživački rad
- 1.12. Veze s okruženjem, gospodarstvom i socijalnim partnerima

6. PROVEDBA SAMOEVALUACIJE

- 2.3. Tim za samoevaluaciju
- 2.4. Postupak samoevaluacije

II. GLAVNI DIO

7. STANDARDI I KRITERIJI

Prilikom izrade izvještaja potrebno se strogo pridržavati Kriterija za akreditaciju studijskih programa. Stoga, glavni dio Samoevaluacijskog izvještaja se sastoji od dijelova koje zahtijeva

Komisija stručnjaka za eksternu evaluaciju. Samo na taj način Komisija stručnjaka za eksternu evaluaciju može pratiti rezultate i nalaze Samoevaluacijskog izvještaja.

Viskoškolska ustanova indicira ispunjenost kriterija i standara (minimalno po stranicu po svakom od indikatora):

- 3.10. Kriterij 1: Obrazovni ciljevi i ishodi učenja
 - 3.10.1. Indikator 1: Obrazovni ciljevi
 - 3.10.2. Indikator 2: Ishodi učenja
 - 3.10.3. Indikator 3: Specifični zahtjevi za datu oblast
- 3.11. Kriterij 2: Nastavni plan i program (kurikulum)
 - 3.11.1. Indikator 1: Usklađenost ciljeva i sadržaja studijskog programa
 - 3.11.2. Indikator 2: Uskladivanje profesionalnih i akademskih zahtjeva
 - 3.11.3. Indikator 3: Prilagođavanje nastavnog plana i programa
 - 3.11.4. Indikator 4: Radno opterećenje
 - 3.11.5. Indikator 5: Usklađenost (koherencija) između organizacije procesa učenja i sadržaja nastavnog plana i programa
 - 3.11.6. Indikator 6: Završni rad
- 3.12. Kriterij 3: Ljudski resursi
 - 3.12.1. Indikator 1: Kvalitet nastavnog kadra
 - 3.12.2. Indikator 2: Uskladivanje profesionalnih i akademskih zahtjeva
 - 3.12.3. Indikator 3: Broj uposlenog nastavnog kadra
- 3.13. Kriterij 4: Studenti
 - 3.13.1. Indikator 1: Ocjenjivanje i testiranje
 - 3.13.2. Indikator 2: Praktična nastava
 - 3.13.3. Indikator 3: Uslovi za upis studenata na studijski program
 - 3.13.4. Indikator 4: Uključenost studenata u unapređenje nastavnih i procesa učenja
 - 3.13.5. Indikator 5: Promovisanje mobilnosti studenata i priznavanje ECTS kredita/bodova
 - 3.13.6. Indikator 6: Savjetovanje studenata i konsultacije
 - 3.13.7. Indikator 7: Sistem informisanja i žalbi
- 3.14. Kriterij 5: Fizički resursi
 - 3.14.1. Indikator 1: Materijalni aspekti
- 3.15. Kriterij 6: Unutrašnje osiguranje kvaliteta
 - 3.15.1. Indikator 1: Rezultati evaluacije i mјere za unaprđenje studijskog programa
 - 3.15.2. Indikator 2: Uključivanje saradnika, studenata, svršenih studenata (alumni) i tržišta rada
- 3.16. Kriterij 7: Postignuti rezultati
 - 3.16.1. Ostvareni nivo
 - 3.16.2. Stečene kompetencije

Dodatni kriteriji za studijske programe koji se izvode učenjem na daljinu

- 3.17. Kriterij DL 1: Institucionalni kapaciteti
 - 3.17.1. Indikator 1: Odjeljenje/Centar za obrazovanje na daljinu
 - 3.17.2. Indikator 2: Saradnja sa drugim institucijama
- 3.18. Kriterij DL 2: Studijski program
 - 3.18.1. Indikator 1: Obrazovni resursi
 - 3.18.2. Indikator 2: Izvođenje studijskog programa
- 3.19. Kriterij DL 3: Ljudski resursi

- 3.19.1. Indikator 1: Specifičnost nastavnog kadra u okruženju učenja na daljinu
- 3.19.2. Indikator 2: Specifični nenastavni kadar u okruženju učenja na daljinu
- 3.20. Kriterij DL 4: Fizički resursi
 - 3.20.1. Indikator 1: Studijski centri
 - 3.20.2. Indikator 2: Platforma za e-učenje

III. ZAVRŠNI DIO

8. ZAKLJUČAK

4.1 SWOT analiza

- 8.1.1. snage
- 8.1.2. slabosti
- 8.1.3. prilike
- 8.1.4. prijetnje

4.2. Završna razmatranja

Prilozi:

Obavezni prilozi:

- 2. Integralni tekst nastavnog plana i programa
- 3. Spisak akademskog osoblja koje izvodi nastavu (po zvanjima, uz naznaku ko je stalno zaposlen i u kojem dijelu radnog vremena)
- 4. CV (akademski) za svakog stalno zaposlenog člana osoblja koji izvodi program
- 5. Spisak laboratorijskih radnika (ako je primjenljivo)
- 6. Statistika studenata (broj za posljednjih 5 godina, analiza prolaznosti)